

Hieronymus de optimo genere interpretandi
#5 ad Pamachium

indicauit; in epistola ad romanos. idē
beatus apłs exēplū de esaiā ppheta su
mens. ecce inquit ponā in sion lapi
dē offensionis. et petra scandali. discor
dat a translatione ueteri. tñ cū he
braica ueritate concordat. In Lxx enī
contrarius sensus ē. Non ut lapidi of
fensionis occurrat. neq; ut petre ru
ine. cū apłs quoq; petrus hebrus
pauloq; consentiens ita posuerit.
Incredulis autē lapis offensionis. &
petra scandali. ex quib; uniuersis
p spiciuū ē. apłos et euangelistas in
intēptatione ueterū scripturarū sen
sū. quesisse n̄ uerba. nec magnopere
de ordine sermonib; q; curasse. dū in
tellectui res paterent. Lucas uir aposto
licus et euangelista. scribit stephanū
primū xpī marcyrē in iudaica con
tione narrantē. in septuaginta quinq;
animabus descendit iacob in aegyptū.
et defunctus ē ipse et patres n̄ri. &
translati sūt in sichem. et positi sunt in
sepulchro. q; erant abrahā p̄tio ar
genti. a filiis emmor. filii sichem. hic
locus in genesi multo q̄ inuenitur.
q; saluē abrahā tēgit abefron et
theo filio saar. iuxta ebron quadrin
gentis di. dragmis argenti spelunca

6.
postea legimus. reuerente di
tania iacob cū uxorb; & f
fuisse tabnaculū ante saler
morū. quae ē canaan inter
tasse ibi. & emisse partē ar
habebat tentoria ab am
chem. centū agnis. & st. tu
tare & inuocasse dñm ist.
non erit specū abemor p
sed abefron filio saar. nec
in sichem sed in ebron. qua
dr arboch. Duodecim
che non sunt sepulti in
sichem. qui ager non ē
abraham. sed ab iacob. in
tione istius q̄ tunc ul
treatatores mei que an
gant. n̄ uerba in scriptur
da sed sensū. uicesimū p
iuxta brei. id ipsū ex ho
dñs locutus ē in cruce. h
sabacchani. q; intēptatur.
quare me dereliquisti.
rationē. cur Lxx trans
suerint respice. e.
os dñi respice.
liquisti. Resp
in sensu dan
addita;

Wolfenbüttel Geol. 404.1 (1,3) Nov. fol. 2^r